

- 1 OCT 2003

VADDUKODDAI.

THE young idea

நான்காவது

A STUDENT FORTNIGHTLY OF JAFFNA COLLEGE
FOR PRIVATE & INTERNAL CIRCULATION ONLY

Vol. VI

Monday - 3rd February, 1941

No. 1

THE S. C. M. CONFERENCE	— S. O. T. AND M. J. T.	page 3
THE GREATEST POWER IN THE WORLD	— K. SARAWANAMUTTU	5
HAS MODERN YOUTH PROGRESSED?	— 'BELLA'	6
LETTERS TO THE EDITOR	—	8

S. SIVANATHAN
English Editor.

K. LADCHUMANA IYER
Tamil Editor.

Eng. Editorial Board

Editor :

S. Sivanathan, Junior Inter Arts

Associate Editors :

K. Aiyadurai, Junior Inter Arts

C. W. Paramsothy, Lond. Matric.

Literary Section :-

M. T. Jebaneson, Junior Inter Arts

R. Vyravapillai, Junior Inter Arts

V. Kenthasamythurai, Junior Inter Sc.

News Section :-

K. Saravanamuttu, Junior Inter Arts

Sports Section :-

S. Dharmaretnam, Lond. Matric.

Verse Section :-

R. Thevarajah, Lond. Matric.

Coeds Section :-

Miss. R. Kandiah, Inter Arts

Miss. R. Appadurai, Lond. Matric.

Junior Section :-

K. Balasundaram Pillai, Lond. Matric.

S. Belaraman, Fifth Form

Faculty Advisor :-

Mr. C. A. Gnanasegaram, B. A.

Tamil Editorial Board

Editor:

K. Lachumana Iyer, Inter Arts

Associate Editors:

V. Kanapathipillai, Inter Arts

A. Sivalingam, Inter Sc.

Literary Section :-

A. Ratnam, Jr. Inter Sc.

K. Satchithanatham, Post Matric

Verse Section :-

K. Aiyadurai, Jr. Inter Arts

News Section :-

C. Sivasubramaniam, Jr. Inter Arts

G. N. Wijayarajam, Lond. Matric.

K. Sathasivam, Lond. Matric

Coeds Section :-

Miss. Nancy Bartlett, Inter Arts

Miss. Punithavathy Kandiah, L.M.D.

Sports Section :-

N. S. Ratnasingam, Lond. Matric.

Junior Section :-

K. Jegatheesa Ayyar, Lond. Matric.

A. Kukarajah, IV-th Form

V. Kanthasamyrajah, II-nd Form

Faculty Advisor :-

P. Navaratnam, B. A. (Hons.)

Cover Design by 'Sana' of the Felakessai

The

young idea

A STUDENT FORTNIGHTLY OF JAFFNA COLLEGE
FOR PRIVATE & INTERNAL CIRCULATION ONLY

Vol. VI

Monday - 3rd February, 1941

No. 1

Editorial Notes

I

The benefits done by the changes instituted this year at the Jaffna College, are far outweighed by the harm. Students who had been lazy up till now and who had been in the habit of rising late in the morning are being dragged into the habit of early rising. The new timetable would seem more suitable because the earlier part of the day is more suitable for studies and in the after-noons there is ample time for games. The timetable however has its own drawbacks. With regard to the forthcoming dewy days it will be very difficult to rise early in morning and more difficult to bathe. Students coming from a distance experience difficulty in coming before 8.15. Many day-students complain (of course, they don't mean it seriously) that this is an attempt on the

part of the authorities to drag them into the 'boarding'.

Many clamour against the increase of school fees. They say that Jaffna College can afford to educate them at the original rate of school fees. The authorities say that this change was effected to put Jaffna College on a par with other Colleges. Jaffna College which was so far doing a great deal of good by educating at such a low rate has raised itself above the reach of students whose parents have an average income. We would urge the authorities to consider whether it would not be greater service to the people of this land to keep the fees, as formerly, low.

* * *

It has become customary, to complain about the irregularity in the publication of the 'Young Idea' and to blame the

editors for the irregularity. We are not as much responsible for the irregularity as you subscribers and contributors are. Many take too little interest and do nothing by way of help. There is not a scrap of paper in the 'Y. I.' Box and the Sub-editors do not seem to have any articles with them. If you, as contributors, do your part the editors will ensure you the regularity of the publication of the 'Y. I.'

II

The 'Young Idea' has now shed off its old garb in the path of its progress. It has shed too, we hope, along with its old garb, its former irregularities. From today it comes out in the form of a magazine,

decently covered. The change is welcome no doubt to our readers. We hope too that this new and more attractive form will induce many more of our young clientele to get their articles in. Here are fine feathers indeed for a student magazine! Our student-readers whom it serves ought to be proud of it and make it hold its head up among other student Journals. There is one practical way in which everyone, whom the idea of a student-managed magazine inspires, can help: Get your best article in, and in in time.

Last date for articles for our next number—Feb. 7th FRIDAY. Please remember the date and see that your article is in before then. We will keep to the date.

"IF" For Girls of Jaffna College

(With apologies to Rudyard Kipling)

*If you can laugh and yet not shriek with laughter
If you can learn books and not disdain cooking
If you will eat and be healthy and fatter
If you can be learned and not be a blue stocking,*

*If you can drill and dance, be strong and healthy,
If you can sew, make dainty cakes for tea—
If you can help your classmates to be cheery—
How very pleasant life in school and after should be!*

WEE WILLIE WINKIE

The S. C. M. Conference

AT KANDY AND ITS MESSAGE

By

S. O. T. AND M. J. T.

In the midst of cataclysmic and tragic events in Europe, with their lengthening shadows hovering over major part of the earth, the Student Christian Triennial Conference was held in Kandy, the hill capital which nestled in a basin surrounded by beautiful hills.

Christian men and women, young and old, from India, Burma and Ceylon assembled at Kandy during the Christmas season to face the challenge of these times, and above all to proclaim to a sin-stricken and war-torn world that the Kingdom of God on earth is the remedy for a world plunged in 'dismal abyss'.

On the evening of the 23-rd of December 1940 a procession of the various delegations streamed into 'Asgyria' headed by stately tuskers and Kandyan dances. The Governor was expected to welcome the delegations on behalf of Ceylon; unfortunately he was not able to turn up at the reception given in honour of the Indian and Burmese delegates. However Mr. Morley Spaar, the Mayor of Kandy deputised for His Excellency. Later on, on the evening of the same day, the first address was delivered by Rev. C. W. Ransom. It was inspiring and soul-tiring.

The delegation was apportioned into fourteen commissions and into five Bible study classes under chosen leaders.

The 14 commissions were (1) Call to Discipleship. (2) Fundamentals of the Christian Faith (3) Individual and Corporate Worship. (4) Bible Study, (5) Youth and the Church,

(6) Evangelism among University Students. (7) War and the Christian. (8) Christian in the Present National Situation. (9) Relation between Christian and non-Christian students. (10) Christian Service. (11) Relation between Men and Women. (12) Choise of Vocation and Unemployment. (13) Student Problems and (14) An Ideal Social Order. which last dealt with current problems and sought to bring forth a solution for all problems. The main theme of all these commissions was that christianity was the living force and salvation for a disillusioned mankind. The commissions reported that loyal followers of Christ should cast aside the tattered garment of hypocrisy, and put on the mantle of sincerity, walking in the light, holding aloft the ideals for which Christ stands.

The Bible study groups dealt comprehensively with the Old and New Testaments revealing to many of us that Bible is something more than a book—it is the Book of Guidance to every Christian.

Rev. Ransom's message was "Jesus Christ is the same yesterday, today and for ever". He stressed the point that the unchanging Christ could change the changing man by convicting, even the most hard-hearted of men, of his sins. Bishop Stephen Neil's address on the "Faith by which we live" hoped that 'glossy sarees and beautifully creased trousers' were not indications of an empty Christianity.

Dr. T. Z. Koo addressed us on Christmas evening on "Emmanuel

God with us" in which he showed that God is with us in our joys, sorrows and cares. "God's Lantern to our Feet" by Rev. E. C. Dewick showed that man had gone wrong and could not go to the right path, that God made plans to win back man and that God had gone through suffering in this world to redeem man and that now God has given power to man to face obstacles with the idea of overcoming them. Rev. Varki's address on "The Church and the Living God" emphasised that the greatest need of the modern Christian world was the unity of the Church. Rev. D. T. Niles' message on "Go unto thy people and tell them" entrusted to us laymen or ministers, the task of carrying the Gospel far and wide.

Dr. Koo's address "a New Earth and a New Heaven" set forth to us the fundamentals of a new Christian Order. He says that the present political system should be wiped out. In its place there should be a joint action of Christian ideal and hard work, understanding and joint reaction between God and man. Moreover, Dr. Koo impressed the audience with a Chinese symbol which stood for two hearts beating as one an expression of peace that passeth all understanding.

The conference broke upon the 30th of December. It must be admitted, however, that this conference led to some fine friendships—may be some to lead to the altar.

Anyway the spirit of Christian Fellowship prevailed and pervaded the hearts of the men and women gathered there.

The "Venerable Beard" and the Modern Youth

By ELEMJAY

Some people think it's easy to write nonsense. Let them try it once and I bet they won't hold the same opinion again. That is why I always write serious stuff. If you don't believe me.....but of course you do.

Aren't these "old fossils" wonderful folks? For every proverb the Venerable Beards make the Modern Youth has an answer. Thus:—

V. B.—Man should strictly adhere to the golden rule that he is born free, equal and in brotherhood.

M. Y.—The golden rule is that there are no rules.

V. B.—One man's meat is another man's poison.

M. Y.—Sauce for the goose is sauce for the gander.

V. B.—A rolling stone gathers no moss.

M. Y.—A wandering bee gathers more honey.

V. B.—God helps those who help themselves.

M. Y.—Thou shalt not steal.

V. B.—With age comes wisdom.

M. Y.—Out of the mouths of babes and sucklings come all wise sayings.

V. B.—Man proposes, God disposes.

M. Y.—Man proposes, Woman refuses.

V. B.—Speak the truth and shame the devil.

M. Y.—Tell a lie or more and find the truth.

V. B.—Share thy bread.

M. Y.—Let him that earns the bread eat it.

V. B.—Employment is enjoyment.

M. Y.—Out of office, out of danger.

V. B.—Love in the heart is better than honey in mouth.

M. Y.—Like a cigarette, love in the heart, leaves behind ashes of regret.

V. B.—Live a life of high moral excellence.

M. Y.—Eat, drink and be merry. For tomorrow we all marry.

The Greatest Power in the World

By

K. Sarawanamuttu, Jnr. I. A.

"Errors like straws on the surface flow. Those who would search for pearls must dive below."

The title (power) might put you off, on to Italy, Germany, U. S. A., Japan or Great Britain to as great powers of today. But these are only bubbles that crop up and vanish in a jiffy, when compared to the eternal power, the power of words.

An English professor says, "The world offers its treasures of money, power and position to the skillful users of them. There are right words for every occasion—words that thunder Command; words bristling with compelling force; words of zephyr-like delicacy; words of inspiration; words that whisper sweet nothings but mean undying love; words to bend men's minds to your will; words to express every shade of meaning.

It is a fact that personality and effective speech are not only desirable accomplishments but in the practice of several professions, they are an absolute necessity. To become an accomplished speaker or reader is not an event but a process. It is not even necessary to be born great but the ability to take pains accompanied by the desire to excel, is the foundation of all real accomplishments. It is not simply the matter of training a voice to speak words accurately, rhythmically, and melodiously but also of educating the mind of stimulating the imagination and thereby developing personality and individuality.

Now to substantiate my statements, the leading Nations, have the best speakers. U. S. A. has in Roosevelt,

the ablest and the best speaker in the world. Germany with Hitler is a close second. Lloyd George is no inferior. The Indian Congress is able to hold its own against imperialism because the congress is teeming with effective speakers and writers and our Sama-samajists too have some good speakers. Shakespeare the eternal fountain of literature, had at his command 24000 words while at present Roosevelt commands nearly 125000 words.

The strongest political parties in the world, maintain their prestige and power through the medium of papers. In America William Randolph Hearst practically controls 300 newspapers; thus he controls the Government. That is why the press has become the fourth Estate.

Words the key for wealth, social popularity and success, and personal advancement.

Such is the omnipotence of Words!

WHY NOT WRITE?

(From back No. of Y. I.)

*Revered readers why*not write,
Improve your language so,
Show your journalistic might
As others have before?
Won't feel shy but try your best
And contribute your mite.
Your articles will all attest
Your victory over fright.
And when the jolly journal's out
You'll find your name in print.*

HAS MODERN YOUTH PROGRESSED?

By

BELLA

Being a modern young woman I must of course be wary. So when a friend of mine asked me to write on such an expansive subject it took me some time to consider the pros and cons of the question before I began to put ink on paper.

However modernised, however enlightened I may be, I am a little bit reckless. If you find me frivolous on certain matters you will have to blame only the progress of Modern Youth.

Before I be accused of quibbling let me frankly say that I am fully of opinion that the Modern Youth has progressed. Diligent readers of the newspapers will readily agree with this statement, (if they read their newspapers in an intelligent manner). Indeed it can be said with the "maximum amount of truth" that the youth of the world has made more rapid strides in all directions during these last few years than they have ever done before.

The Modern Youth are doing wonders after wonders. The excellent feat of Miss. Jean Beaten who has created a world-record in air-flight cannot and never can be forgotten. We are also not likely to forget the good work done by the young stars in film studios as well as on the stage. Within the last few years young writers too have gained success to an unspeakable extent. In short, Modern Youth of every colour and creed and of either sex are holding responsible positions with great ability.

It would be interesting to discuss, whether Ceylonese Youth have progressed during the last few years, and if so, in which direction. The Modern

Youth—I mean the Ceylonese Youth too—have progressed. Examples after examples, if examples are needed, of the progress Ceylonese Youth have made socially, domestically, or physically will readily spring to the mind.

As far back as 1930 there were only a few girls who had a co-educational training. But to-day we see a good number of girls being educated along with boys. Then there were very few girls taking to sports. But now we see girls excelling in badminton, tennis, and the like.

Even the boys too have progressed. In games they have readily taken to cricket, and in tennis and other games they have proved themselves superior to the older boys of yesterday. Any "representative team" will find a majority of young players.

In education too Modern Youth have progressed as is evidenced by the awarding of scholarships to boys and girls who have an inclination to pursue their scholastic careers. The awarding of scholarships is of recent origin and is an indication of the progress of Modern Youth in the "Halls of Learning."

Socially too, Modern Youth, have progressed. In those dim and distant days girls seldom talked to boys but now it is a common sight to see girls and boys moving about freely in each other's company. Modern Youth now have parties, excursions and other recreative sports to take them away from the humdrum world of yesterday where progress was a forgotten word.

However taking it all in all, it can be said without fear of contradiction that Modern Youth in Ceylon and elsewhere have really progressed.

DO NOT LAUGH

By S. S. N.

(SELECTED AND ORIGINAL)

Patient: "As I have known you so long and vice-versa, I do not intend insulting you by paying your bill. I have left you a handsome legacy."

Doctor: "Very kind of you. Allow me to look at the prescription again. There is a slight alteration I must make."

* * *

"Did you hear that when Mr. O. P. went to London he fell on his face and kissed the ground?"

"Emotion?"

"No—banana skin"

* * *

Mr. X was attending a meeting of the Hen-pecked Club. Suddenly the door opened. His wife sailed in, grabbed him by the collar, shook him until his teeth rattled and exclaimed, "what do you mean by attending this meeting? You're not hen-pecked."

BY THE WAY

"The Idear"

Farewell!

'Y. I' sustained a great loss in the departure of our Editor, Mr. K. Nadarajah who has entered the Clerical Service. We hope he will not sever his relations with this journal which under his captaincy has steered its course so well. He has been responsible for much of the progress of this journal. We Hope that he will spend his spare time writing articles to the Young Idea. Many thanks for the splendid work he did as Editor.

READY WIT

By

S. S. N.

1. What is the end of Germany? —"y"

2. What is always in front of the mail trains between Jaffna and Colombo?—"Rail road."

3. In 1932 a German employed under a Jewish tailor asked for an increase in wages. The miserly Jew proved to him that he did not work at all. "This is a leap year and it has 366 days. You work only 8 hours a day which is one-third of the 24 hours. Therefore you really work $\frac{1}{3}$ of a year which is equal to 122 days. You do not work on Sundays and also on Saturdays, our Sabbath day. Subtracting 104 days for these there are 18 days more. You take 4 Bank holidays every year. That makes 14 days. And as you get a fortnight holiday every year it seems you don't work at all."

4. A farmer died leaving seventeen cows to his three sons in the following proportions: To the eldest half, to the next one-third and to the youngest one-ninth. They soon found that they could not divide the cows alive. They appealed to a learned man. The latter after deep thinking solved the problem thus:

He brought his own cow to the farm, making 18 cows in all. He then gave.

to the elder $\frac{1}{2}$ of the cows = 9
to the second $\frac{1}{3}$ of the cows = 6
to the younger $\frac{1}{9}$ of the cows = 2

17

Thus he made up the original 17 cows and took his own cow home.

LETTERS TO THE EDITOR

To,
The Editor,
Young Idea.

Dubious Originality

Sir,
You seem to exercise the rights given to you, beyond toleration. In the last issue of your journal you published my 'Holidays' and 'Plurals'; but alas! you inserted 'selected' in front of 'by S. S. N.'

I laboured day and night to compose those two pieces and ultimately the credit goes to some unknown person who does not exist. I myself composed it and it pained me much to see that it had been 'selected by' me.

Do take this as timely warning and never commit this mistake by doubting one's originality unduly. By behaving thus you discourage many an ambitious writer. You complain of the lack of interest on the part of students in the Y. I; again you discourage writers who are interested.

Hoping to receive encouragement.

Jaffna College
Vaddukkodai

Yours etc.,
S. S. N.

[Apologies to S. S. N. We regret the mistake.
Ed. Y. I.]

Inconvenience in the Library

Sir,
Please permit me the hospitality of your journal to make a respectful suggestion to the Library authorities to alleviate some inconvenience experienced by users of the College Library at end of term times.

On the eve of the holidays students (especially day-scholars) experience the greatest difficulty in booking books for use during the holidays. A student takes a request

for loan of certain book and he finds that it is already booked. He goes back and spends time on selecting another, only to be told again that that too had been booked. Thus a lot of time is wasted, and a great deal of chagrin results.

I should like to suggest that books which have been booked be kept apart and away from tempting other eyes.

Thanking You,
Yours etc,
Vaddukkodai. 'A KEEN STUDENT'

EXAMINATION SUCCESS

Our heartiest congratulations to the following who have been selected for the lowest grade of His Majesties Clerical Service in Ceylon.

K. Nadarajah
N. Velupillai
S. Ratnam
P. C. Nadarajah.

DIARY

- Dec. 12: College closes. Exodus from hostels.
- Dec. 15: Rumour has it that L. P. A. gets a job in the lower school.
- Dec. 16: Govt. Clerical Exam. results out. The Editor is one of those lucky creatures.
- Jan. 7: College reopens. Many new faces. Jnr. Inter Sc. Coeds give up frocks for sarees.
- Jan. 10: Engineer Mahadeva speaks on "Water supply of Jaffna." Interesting and instructive talk. Discloses many facts hitherto unknown to many.
- Jan. 11: "Baktha Nanthanar" staged in Ottley Hall.
- Jan. 13: Murgesa Mudaliar speaks on 'Kamba Ramayana' The Hall. is packed to bursting point.
- Jan. 14: Thaipongal.

COLLEGE LIBRARY
 FEB. 8 1941
 ADDUKODAI, Ceylon

இளஞாயிறு

யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி மாணவர் வெளியீடு

புத். 6 | விக்கிரமவாஸ் தைமீர் உசுவ திங்கட்கிழமை | இல. 1

புது வருடம்

புது வருஷத்தை யொட்டிப் பலரும் பலவாறு பேசுகின்றனர். பல பத்திரிகைகளும் கட்டுரைகள் மூலம் தம் அபிப்பிராயங்களை அறிவிக்கின்றன. எனவே புது வருட சம்பந்தமாக நாமும் ஏதாவது குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகுமென்றே கருதுகிறோம். ஒரு ஆண்டு முடிவடைந்து மற்றோராண்டு தொடங்குமோர் நன்முசூர்த்தத்தை அறிவுடைய எவரும் அடைவதற்கு செய்யார். ஒருவனது தனிப்பட்ட வாழ்க்கையிலென்றாலுஞ் சரி அன்றிச் சமுதாய வாழ்க்கையிலென்றாலுஞ் சரி இது ஓர் பிரதான சந்தர்ப்பமேயாகும்.

சென்ற ஆண்டில் உடல் வளர்ச்சியிலோ மற்று உயிர் வளர்ச்சியிலோ நாம் எவ்வளவு அபிவிருத்தி யடைந்துள்ளோம், எம் சீவியத்தில் என்ன என்ன குறிக்கோள்களை ஏற்படுத்தியுள்ளோம், நாம் ஏற்படுத்திய குறிக்கோள்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் பங்கமேற்படா வண்ணம் நாம் நடந்து கொண்டோம் என்றெல்லாம் எம் முன் ஒவ்வொருவரும் ஆராயவேண்டியது அவசியகம். முந்திய ஆண்டுகளிலும் பார்க்கச் சென்ற ஆண்டில் எமது சமுதாயம் எந்த எந்தத் துறைகளில் சீரடைந்துள்ளது, எந்த எந்தத் துறைகளில் சீர்குலைந்துள்ளது என்பதையெல்லாம் கவனத்துடன் மீண்டும்

மேலும் எம் சமுதாயம் எத்துறைகளிலும் எழில்பெற்று வளர்வதற்கு வேண்டிய புதுப் புதுத் தீர்மானங்களையோ சட்ட திட்டங்களையோ ஏற்படுத்துவதற்கு ஏற்ற காலமு யிதுவே யாகும்.

எமது கல்லூரி வாழ்க்கையில் எமக்கு ஏற்படும் மாறுதல்களையும் எமது கல்லூரியின் எழுச்சி வளர்ச்சிகளையும் எமது சங்கத்தினதும் எமது சோதர சங்கங்களினதும் வாழ்வு தாழ்வுகளையும் கவனிப்பதற்கும் இதுவே ஓர் அரிய தருணம். எமது கல்லூரியில் ஏற்கெனவே ஸ்தாபிக்கப்பட்ட அநேக சங்கங்கள் உள. அவற்றுட் பல அங்கத்தவர்களின் ஊக்கக் குறைவாலும் உணர்ச்சிக் குறைவாலும் தூக்கமடைந்து துயில்போகின்றன. ஆரம்பத்தில் ஆடம்பரமாகத் தொடங்கி அதி சீக்கிரத்தில் இருந்த இடமுந் தெரியாமல் மறைந்து போகும் சங்கமெதுவும் நிறுவப்படுவதை நாம் ஒருபோதும் ஆதரிக்க முடியாது. புதிதாக ஏற்படுத்தப்படும் எச்சங்கமும் நெடிய காலம் நடத்தப்பட்டு அரிய பலன்களைத் தருமோவென்பதைச் சரிபெற யோசித்தபின்னரே ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

சென்ற வருடத்தில் தாங்களிழுந்த சங்கங்கள் யாவும் இவ்வருடத்

தின் தொடக்கத்தோடாவது தூக்கங் கலைந்து ஊக்கம், மிகுந்து உழைப்பனவாக, புது வருடத்தோடு நாமெல்லோரும் புத்துயிரும் புதுவுணர்வும் பெற்றுப் புனிதமாய் வாழ முயலுவோமாக.

[பிரசுரங்கள் குறிக்கப்பட்ட காலத்தில் வெளியிடப்படாமல் காலதாமசப்படுவதற்குக் காரணம் போதிய கட்டுரைகள் கிடைக்கப்பெறாமலே என்பதை எவரும் எழுதாமலே விளங்கிக்கொள்வர். எனவே இனி வரும் பிரசுரங்களுக்காவது நேபர்க விடமிருந்து ஏராளமான கட்டுரைகளை எதிர் பார்த்தீரோம், ப-ர்.]

சிரியாவிலையும் வரவேற்பும்

சகோதரன் 'Young Idea' வின் பிரதம அபிப்பிராய இதுசாறும் சிருடனும் சிறப்புடனும் கடமைபாற்றுவந்த திரு. K. காராச அவர்கள் அப் பதவியை விட்டு விலகினமைபற்றி வருந்துகிறோம், அப் பதவியை ஏற்று நடத்தியமிகப்பட்டிருக்கும் திரு. S. சிவசாதன் அவர்களை மனமகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறோம், இன்னும் சென்றாண்டில் எங்கள் பத்திரிகைகளில் உதவியாகியிருக்கதாக உத்தியோகம் பார்த்த பலர் எம்மை விட்டு நீங்கினமை பற்றி அவர்களுக்கு எமது விசனத்தை அளிக்கமுடியாத இடங்களுக்குப் புதிதாக நியமிக்கப்பட்டிருப்பவர்களுக்கு எமது உடனடி உதவனத்தையும் நேரின்கிறோம்.

— ப — ர.

இலங்கை வந்த இருபெரும் இந்தியர்

(By the Editor)

வழக்கம்போலச் சென்றாண்டிலும் அகில இலங்கைச் சைவமகாநாடு சென்ற மாதத்தில் 26, 27, 28-ம் தேதிகளில் யாழ்ப்பாண இந்துக் கல்லூரித் தமிழ் வித்தியாசகலை மண்டபத்தில் வெகு சிறப்பாகக் கூடிந்து, அம்மகாநாட்டில் 600 மகாநாட்டிற்கென இந்தியாவிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்ட சைவத்திருவாளர் ச. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை B. A. L. T., பெருந்தொழிற் கொண்டல் புரிசை திரு. க. முருகேச முதலியார் ஆகிய இரு பெரியாரும் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பல அறிஞரும் சைவசமயத்தின் பெரிய உண்மைகள் பற்றியும், சமயாசாரங்கள் அவற்றின் உட்கருத்து புறக்கருத்து ஆகியவைபற்றியும், சமயாசாரியர் அடியார்கள் முதலியோரின் அற்புகங்கள் பற்றியும், தமிழ் இலக்கியச் சிறப்புகள் பற்றியும், தமிழ்க் கவிதையின் நயங்கள் பற்றியும் பல அரிய இவிய சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தினார்கள். ஏராளமான சைவசமயாபிமானிகளும் விசித்த நோக்குடைய பலபுற சமயாபிமானிகளும் யாழ்ப்பாணத்தின் பல

பாக்களிலிருந்தும் இம்மகாநாட்டுக்கு வந்து பெரும் பலன் பெற்று 600 மகாநாட்டின் சையும் விசேஷமாக மகாநாட்டின் காரிய நிகியாகிய திரு. மு. மயில்வாகனமலர்க்களையும் வாயார வாழ்த்திச் சென்றனர். சைவசமய உண்மைகளையும் தமிழ் இலக்கியச் சிறப்புகளையும் பலரும் கேட்டுப் பயன் பல அடைவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட இம்மகாநாட்டை அறிந்தோ அறியாமலே தவற விட்டவர்களுக்காக எம்மிக வருந்துகின்றோம்.

இம்மகாநாட்டுக்கு முன்னாலும் தலைமை தாங்கி நிற்கும் பாக்கியம்பெற்றவர் சென்னைப்பட்டினத்தில் வித்தியாதரி உத்தியோகாரயத் திகழும் உயர் சைவமணியாம் சச்சிதானந்தம் பிள்ளையவர்களே யாவர். ஆற்றுக ஆங்கில அறிவும் அத்துடன் கூடிய தீர்த்த தமிழறிவும் அறிவும் விசேஷமாய்ச் சமய அறிவும் நிறைந்து விளங்கும் பிள்ளையவர்கள் நிகழ்த்திய தலைமைப் பெருநாயிலிருந்தும் சிரிவுகளை நிரூபிக்கும் அவர்களது வாக்கு வல்லமை

யையும் பலதுறை ஆற்றலையும் பரந்த அறிவையும் விரிந்த கோக்கையும் உண்மையிற் கண்டு உளமிக மகிழ்ந்தோம். கடவுள் உண்மையும் சமய நம்பிக்கையும் குறைந்து குறைந்து மறைந்துபோகும் இத்தகரளில் தமது தமிழறிவோடுகூடிய ஆங்கில அறிவினை உதவியால் தத்துவசாலாதிரங்களும் ஒப்பக்கூடிய முறையில் கடவுள் உண்டென்ற உண்மையை உபமான உபமைய உதாரணங்காட்டி உறுதியாய் நிலைநாட்டி அக்கடவுளுக்கும் ஆன்மாவக்குமுள்ள சம்பந்தங்களையும் அக்கடவுளை ஆன்மாக்கள் வழிபடவேண்டிய முறைகளையும் எவரது உள்ளத்தையும் கவரும் வண்ணம் எடுத்திக்காட்டினார் அப்பெரியார். சமய ஞானமும், அன்பும் அருளும், நிறைவும் பொறையும் ஆர்ந்து மிளிர்ந்தது அன்னவர் பேச்சில். பங்கி வெள்ளம் பரந்து பாய்ந்தது. சார்தழாந்தியாயத் தோன்றாமலவரை இம்முறை தலைமையாய்க் கொண்ட இரங்காநாட்டின் பாக்கியமே பாக்கியம்.

தமிழிற் பல துறைகளிலும் பயின்று பண்படுத்தியும் பெற்று சொல்லாட்சியிலும் சொல்மாரி பொழிவதிலும் தமக்கு ஒப்பும் உயர்வும் ஆற்றலொருவராய் ஒங்கி விளங்கிப் பெருமக்கள் பலரும் பெரிதும் மகித்துப் 'பொழுஞ்சொற்கொண்டல்' எனப் பெருநாமஞ் சூட்டப் பெற்று மிளிர்ந்த திரு. முருகேசமுருகரியாவர்களை மகாநாட்டுக்கு வந்தவர் மாத்திரமன்றி வராதவரும் நன்கறிவர். அவர் அங்கிக்கரைக்காமல் வைத்தகால் வைத்தபடி ஐந்தாமு மணித்தியாலங்களுக்கு ஒரே இருக்கையாய் இருப்பதைக் கண்டு வியத்தின்தனர் பலர். அவர் தினமும் ஐந்தாமு மணித்தியாலங்களுக்கும் ஒரே உரக்க நொலியில், கொனி எள்ளளவேனும் சோர்வுபடாமற் புராணப் பிரசங்கஞ் செய்வதைக் கண்டு மலைத்தின்தனர் பலர். மகாநாடு முடிந்த மறுகிண்க் தொடக்கம் இன்றுவரையும் ஒருதினமாவது ஒய்வுகொடுக்கச் சிந்தமி

ல்லாதவராய் தத்தம் கிராமங்களுக்கு வந்து சொற்பொழிவோ அல்லது புராணப்பிரசங்கமோ நிகழ்ந்துமாயு பற்பல கிராமத்தவர்களும் இவரை வருத்தி அழைக்கின்றனர். இவர்களது சொல் வெள்ளத்தில் நேரே ஆமிழ்ந்தித் திளைத்த யாழ்ப்பாண மக்கள் மாத்திரமன்றி இவர்களைக் கேள்வியறிவில் மாத்திரம் அறிந்த திரிகோணுமலை, மட்டுக்களப்பு, கண்டி, கொழும்பு ஆகிய பட்டினத்தவர்களும் தங்கள் பட்டினங்களுக்கு வராமல் இந்தியா திரும்பக்கூடாது என்று வற்புறுத்தி எழுதியுள்ளாரேன அறிநிகேளும். இந்த ஒன்றமே யாழ்ப்பாண மக்களும் பல புறபட்டின மக்களும் எவ்வளவுதரம் இவர்களுக்குத் தங்கள் உள்ளங்களைப் பறிகொடுத்துவிட்டார்களென்பதை விளக்குவதற்குப் போதிய சான்றாகும். பாரதம், கந்தபுராணம், பெரிய புராணம், முதலிய தூல்களை நன்றாய் ஆராய்ந்து கற்றிருக்கும் இவரது ஆழ்ந்த அறிவையும் இந் தூல்களையெல்லாம் தேட்போர் மனம் மகிழும்வண்ணம் பொருந்தமான பல உபகாணங்களையுங் கலந்து புராணப் பிரசங்கஞ் செய்வதில் இவருக்கு ஏற்பட்டுள்ள ஒப்பற்ற சாதாரியந்தையும் இலக்கியச் சுவைகளையும் கனி நயங்களையும் எடுத்துக் காட்டுவதிலும் செய்யுள்களுக்குப் பொருத்தமான புதுப்புதுக் கருத்துக்கள் எடுத்துக் காட்டுவதிலும் இவர்களுக்குள்ள அபாச சாமாதியத்தையும், திருப்புகழையும் சந்தப்பாக்களையும் இன்னிசையோடும் கேட்போருக்குக் கருத்துந் தொனிக்கும்படியும் படித்துக் காட்டுவதில் இவர்களுக்குள்ள அளவிறந்த ஆற்றலையும், இன்னும் இவர்களிடம் ஆமைந்து விளங்கும் பல அரிய விசேஷங்களையும் நாம் கண்ணாரக்கண்டு காதாரக்கேட்டு உளமார மெச்சுகிறோம். இவர்கள் இருவரினதும் வருகையினால் மகாநாடு மாத்திரமன்றி யாழ்ப்பாணம் மாத்திரமன்றி இலங்கைத்தீவு முழுதுமே புனித மடைந்துமேன்மையடைந்துமேம்படுவதாக.

‘இளஞாயிற்’ நிற்கு எதை எழுதுவது? எப்படி எழுதுவது?

(By the Editor)

எமக்கு ஆங்கிலத்தில் மாத்திரமல்ல தமிழிலுங்கூட ஒரு கட்டுரை எழுதக்கூடிய போதிய அறிவும் ஆற்றலுமில்லை. எமக்கும் அதற்கும் வெகுதூரமென்று சொல்லித் தம்மைத் தாமே இழிவுபடுத்தும் அப்பாவிஞர்க்கல்ல இக்கட்டுரை. “ஆங்கிலம் என்றால் எவ்வளவும் எழுதுவேன். ஆனால் எனக்குத் தமிழ் எழுத வராதது” என்று பெருமையாய்ச் சொல்லிப் பெருமையடித்துத் திரியும் மகத்தான மகான்களுக்கும்ல்ல, “வானம் கீழிர்த்தாலென்ன பூமி வீசுகண்டாலென்ன. அந்த இந்தத் தொந்தரவுகளுக்கு நாமேன் போகவேண்டும்? வந்ததுவகிலப்பார்த்துக்கொண்டு வந்தவழியே திரும்புவோ”மென்று நினைத்து உண்டு உறங்கும் உத்தமப் பேர்வழிகளுக்கும்ல்ல. “இந்த இழிவான ‘இளஞாயிற்’ நிற்கா நாம் கட்டுரை எழுதுவது. அது எம் கௌரவத்துக்கே குறைவல்லவா (Infra dig)” என்று கௌரவம் பேசிக் திரியும் கௌரவப் பேர்வழிகளுக்கும்ல்ல இக்கட்டுரை. பின்னை யாருக்கென்று கேட்பால் “‘இளஞாயிற்’ நிற்குக் கட்டுரைகள் எழுதிக்கொடுக்க விரும்பாதார்கள். எமது நாமத்தை அச்ச வாகனத்திலேற்றி அமுதுபார்க்க எமக்கு ஆசைதான். ஆனால் எதைத்தான் எழுதலாம். எப்படித்தான் எழுதலாம்” என்று தலைடு மாறித் தந்தளித்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கேபாகும்.

‘இளஞாயிற்’ நிற்கு நீங்கள் எதையும் எழுதலாம். ஆனால் எழுதும் பொருள் வாசிக்கப்படாததாக யிருத்தல்வேண்டும். எந்த முறையிலும் எழுதலாம். ஆனால் நீங்கள் எழுதும் முறை சமுதாயத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக்கூடிய முறையாக யிருத்தல்வேண்டும். உள்ளத்தைக் கவர்ந்து உணர்ச்சியை எழுப்பும் காதற் காட்சிகளும் இயற்கைக் காட்சிகளும் நிறைந்து துதும்பும் சிறு கதைகள் எவ்வளவையும் நாம் விரும்புவதென்போம். எனவே வகுப்பிலுள்ள

ஒருவரைபோ அல்லது களராஜையிலுள்ள ஒருவரைபோ குறைவுபடுத்துவதற்காகவோ அன்றிச் சமீபத்தில் உம் காதுக்கெட்டிய குசுகுசு இரகசியங்களை வெளிப்படுத்துவதற்காகவோ ஒரு கதையைக் கண்டும் காடும் மூக்கும் வைத்துத் தொடங்கிட்டுப் பின்னர் அதை முறையாக முடிக்கத் தாமும் வகைதெரியாமல் நின்று பின் அதை ஆசிரியரிடம் கொடுத்துவிட்டு எமது கட்டுரைமீது இனி வரும் பிரச்சாரத்தில் வெளிப்படுத்தும்படிமென்று நினைத்து எமாரூபிகள். ஏமாற்றமடைந்து பலத்த பாணங்களைப் பத்திராதிபரீயுது பலனின்றிப் பிரயோகிக்காதீர்கள். பத்திராதிபர் எனச்செய்வார் பாலயி அலுவலர் பொறுப்போ பொறுக்கமுடியாத பொறுப்பு. கதைகளைமுதல் தொடங்கும் போது முழுக் கதையையும் முகலிலேயே மணத்துட் சித்திரித்துக்கொள்ளல் வேண்டும். வாழ்க்கையில் உயர்ந்த ஸ்திரியத்தையோ சிறந்த கற்பனையையோ கற்பிக்கும் நோக்குடன் எம் கதையும் எழுதப்படல்வேண்டும். வாழ்க்கைக்குப் பொருத்தமான சம்பவங்கள் எனிய இனிய கதையிலும் தாய்மையான பாஷையிலும் எழுதப்படல் வேண்டும்.

தவிர எமது காட்டின் கல்வி நிலை, கைத்தொழில் நிலை, எம் நாட்டை எந்துறையிலும் ஏழில்பெறச் செய்யும் முறை, எமது கல்வியியில் அத்தியாவசியமாய் ஏற்படவேண்டிய கிருத்தங்கள் இன்னோன்ற பற்றிப் பாதகமான கண்டனத் தவிர்த்துச் சாதகமான கண்டனம் நிறைத்து எவ்வளவும் எழுதலாம்.

இங்காள் மாணவர் கைக்கவையைச் சுவைக்க அளவுகடந்த ஆயுளுள்ளவராய்க் காணப்படுகின்றனர். கைக்கவையத்தம்பும் கட்டுரைகளும் வேறெங்கும் களவாடாமல் தாமே உண்டாக்கிய விகடப் பேச்சுக்களும் இன்னும் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் மதித்துத்துக்கும் கவையுணர்ச்சிக்கும் கற்பனா

சக்திக்குமேற்ப எழுதும் எக் கட்டுரைகளும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். கொஞ்சக் காலத்துக்கு முன், எங்கள் பத்திரிகைகளிலெல்லாம் பெண்களைப்பற்றி அதிக கட்டுரைகள் ஆடவர்கள் எழுதுகிறார்களென்றொரு பேச்சு எழுந்தது. 'தங்களைப்பற்றி எழுதாத கெரியாதவர்களும் தங்கள் போக வழி யறியாதவர்களுமாகிய ஆடவர்கள் என் அனுகூலமாக மந்தவர்களுடைய விஷயத்திற் பிரவேசிப்பான். பெண்கள் வேண்டாமானல் தங்களைப்பற்றித் தங்களை எழுதிக்கொள்ளாட்டுமென்!' என்றுதான் நாம் சொல்லுவோம்.

செய்யு விலக்கணங்களை அறிந்தோர் செய்யுளிலக்கணப் பிழைகளின்றி அரிய பொருள்களை இளிய செய்யுள்களாக எழுதி

உதவலாம். சாதாரணமாய் எல்லாராலும் அறியப்படாதவரும் ஆனால் எல்லாராலும் ஆவசியகம் அறியப்பட்ட வேண்டியனருமாகிய மகான்கள், மேதான்கள், புள்வர்கள் முதலியோரது சிவிய சரித்திரங்களைச் சுருக்கி எழுதலாம். இலக்கியத்தில் தாம் சுவைத்த ஒரு தலைப்பற்றியோ அல்லது ஒரு செய்யுளைப்பற்றியோ அவற்றிலுள்ள இலக்கியச் சிறப்புக்களையோ கவி நயங்களையோ விரித்து விளக்கி ஓர் பாரட்டுரை எழுதலாம். ஒரு பழமொழியை எடுத்து அதை வாதிக்கோபிரதிவாதித்தோ ஓர்வியாசமெழுதலாம். இன்னும் எந்நகையோ எழுதலாம். எழுத விரும்பினவர் எதைபும் எழுதலாம் பாருங்கள். இப்பொழுது உங்களுக்கு எதை எழுதலாமென்று எழுதப் புறப்பட்ட காம்கூட ஓர் நெடிய கட்டுரை எழுதிவிட்டோமல்லவா?

உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்ட கொண்டல்

By K. J. A., L. M. A.

நீமிழ் இலக்கியக்கடலில் மொண்டு திளைத்த சூல்கொண்ட கொண்டவனது முழுகி மிணைச் சொல்மாரி பொழியுமது புறப்பட்டபோது, அதனுடைய சொல்மாரியில் ஒரு துளியேனும் இழே சிழகிடாமல் எங்கி, அதில் நனைந்து சொக்கிப் போவதற்குத் திரள்திரளாக மாந்தர் அன்று யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி மண்டபத்தில் குழுவியிருந்தனர். கமழ் பூமாலையும் புகழ்ப் பாமாலைபும் சூட்டப்பட்டதன்பின், புரிசை திரு. ச. முருகேச முதலியாரவர்கள் கம்பராமாயணத்தைப்பற்றி ஓர் அரிய விரிவுரை நிகழ்த்தக் தொடங்கினார்.

இராம இலக்குமணர்கள் விசுவாமித்திரருடைய யாகத்தை இமைகள் கண்ணைக் காக்கின்றமைபோலக் காத்தனர் என்று கம்பர் கூறியிருக்கின்றார். இவ்வடிமையை முதலியார் மிகவும் குட்பமாக ஆராய்ந்து, மேலிமையாகிய இராமர் தாழும் அரக்கனைக்கொன்று சீழ் இமையாகிய தன் தம்பிக்கும் ஏவல்களைவிட்டு அவ்லையும் காத்தனை, பெரிய மேலிமை சித்ய சீழிமையை

முடிச்செய்து தான் அதைபுந் செய்து முடுகலை ஒக்கும் என்று விளக்கினார்.

இராம இலக்குமணர் மிதிவாழியின் புறவாயில்களைக் கடந்து உட்செல்கின்றனர். அங்கே விலையுயர்ந்த நவரத்தினங்களினாலும் ஒளிவீசும் மணிகளினாலும் இழைத்த ஆபரணங்கள் 'குப்பையாகக்' கிடக்கக் காணின்றனர். இது மிதிமொகரகத்தின் செல்வச் சிறப்பை மாத்திரம் காட்டுகின்றது அல்ல. இக் 'குப்பை' எவ்வளம் வந்தது என்று ஆராயுங்கால் புறவுண் மனைவியினசிறு உடல்களின் காரணமாக மனைவிகழப்பு வீசியெறிந்த ஆபரணங்களையொருமென்று முதலியார் காட்டினார். கணவன் மனைவிக் கிடையில் இடையிடையிலே உடல்கள் உண்டாவது அந் காட்டுக்குச் சிறப்பைக் கொடுக்குமென்று முதலியாரவர்கள் எல்லாரும் அறிசயிக்கக் கூறினார். இவ்வுடல்கள் இப்போ கணவன் மனைவிக்கிடையில் வருஷக் கணக்காக நடக்கும் சண்டைகளல்ல. எங்கள் கல்லூரியில் சந்தும் மாணவிகள் போன்ற படித்த பெண்கள் (எங்கள் கல்லூரி மாணவிகள், இதை முத

• விடாய் கூறியிருந்திடாவிடினும் நல்கள் காலத்தில் கூட்டாயம் இதைச் செய்து காட்டைச் சிறப்பிப்பாக்க வேண்டிது திண்ணம்.) தம் கணவனோடு இடம் குறும்புச் சண்டையையே முதலியார் குறிப்பிட்டார். இவ்வுடல்கள் கணவன் மனைவிக் கிடையில் இருக்கும் காதலையும் அன்விரியோன்றியத்தை யும் வளர்த்து காட்டைச் சீராய் செய்து யுடையல்லாது அவர்களிடம் தீராய் பகையை ஒருபோதும் உண்டுபண்ணாது. இவ்வுடல்களுக்கு உதாரணமாக முதலியாரவர்கள் கம்ப ராயபணத்திலிருந்தே மிகவும் தீரமாத முன்றிடங்களை எடுத்துக்காட்டினார்.

ஐனக மகராஜனின் விண்ணொளியிய அரண்மனையருகே இராம இலக்குமணர் போகின்றனர். என்ன அதிசயம்? வேறொருவரையும் கண்டெடுத்துப் பாராத தீதாயிராட்டியர் அன்ம விதியைப் போரும் இராமனின் திருமுடித்தில் இருந்தபுறையச் செலுத்தினனே? கன்னிமாடத்திலிருந்த சிதைவின் இன்புகத்தை இராமமும் அதே சமயத்தில் பார்த்தான். இருவர் கண்களும் ஒரே கோரத்தில் சந்தித்தனாகக் கம்பர் எழுதினார். காவலர்களின் இத் தாய் மையான பார்வையை முதலியாரவர்கள் கண்களால் விளக்கினார். இராமன் அப்போது தன் தாய் மனத்தையே சாட்சியாகக் கொண்டு சிதைமேல் காலைக் கொள்கிறான். பல நாட்கள் தங்கள் 'மனச்சாட்சி'க்கு விரோதமில்லாமல் ஒரு காரியத்தைச் செய்து விட்டதாகக் கூறுகின்றனர். முதலில் அவர்கள் 'மனம்' எத்தகைய பொருமையை யுடையது? என்று ஒரு விசித்திரமான கேள்வியைப் போட்டார் முதலியாரவர்கள். அத்தகைய மனத்தை ஒரு சாட்சியாக வைப்பதென்றால் என்ன விளைவு? அம் மனத்தின் உறுதிக்கும் கண்மைக்கும் வேறு எத்தனை 'சாட்சிகள்' தான் வேண்டும்? இப்படி முதலியாரவர்கள் தம் 'மனச்சாட்சி'க்கு விரோதமில்லாமல் 'மனச்சாட்சி'யை ஒரு விநோதமான முறையில் காண்பித்தார்.

விசுவாமித்திரர் இராம இலக்குமணரோடு அரண்மனை -வாயில்களைக் கடந்து பல அரசர்களும் ஐனக மகராஜனும் வந்திருக்கும் அரசசபையை எய்தினார். இள

மையும் விரமும் பொருந்திய இராமனைக் கண்ட மாந்திரத்திலேயே ஐனகன் மனம் அவன்பார்சென்றுவிட்டது. அவன் கேட்டு முன்னரே கௌரிக முனிவர் நாங்கள் அங்கு வந்த கோக்கத்தை, ஐனகன் நாங்க இயலாத ஆவலுடன் கேட்டுமாயு கம்பர் கண்களும் பெற இயற்றிய பாகாததை, முதலியாரவர்கள் யாவரும் கீயங்குறைய எடுத்துக் கூறினர். முதற்றொடக்கி கடைவிவரைக்கும் கேட்போரை மிக்க ஆவலுடன் வைத்திருக்கும் சக்தி கம்பருக்கு இருந்தது என்பதை முதலியாரவர்கள் தமது அரிய ஆராய்ச்சியிற் கண்டு காட்டினார்.

இவ்வளவு காலமும், பலரும் நன்றைத் தெரிந்தவு செய்பாதுப் பார்த்த உடனேயே வெருட்டி ஒட்டி மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்த வில்லை ஐனகன் மிகவும் வருத்தத்தோடு பார்த்தானும். முதலியாரவர்கள் இதற்கு உவமானமாகக் குளாமணிப் படலத்தில், இலங்காபுரி இவ்வளவு தூரத்தில் இருத்தலால் தனது கணவர் தன்னை மீட்டற்கு மிகவும் பிரயாசப்பட்டுவென்றமென்று மகிழ்ந்த சீதை அனுமான் ஒரே பாய்ச்சலில் அங்கு வந்ததை புணர்ந்து 'இவ்விலங்காபுரி சப்த சமுதிரங்களுக்கப்பால் இருக்கக்கூடாது?' என்று துக்கப்பட்டதை மிகவும் பொருத்தமாகக் கூறினார். அவர்போதிலும் இராமன் வில்லைத் தூக்கிவெழுந்த பாவரும் கல்யாணமே ஆரம்பாயிற்று என்று கினைத்தார்கள். நகக கோத்திரகுப்பூக்கள் வந்து சேருமென்று தேவர் பூமாரி பொழிய, வேதியர் மறைகளை ஒது, கம்பரே ஓரங்கிரியை வளர்க்கத் தொடங்கினாரென்று முதலியார் மிகவும் கண்கள எடுத்துக் கூறினார்.

இராமனது அழகை வருணிக்கும் போது, கம்பர் அங்கு சினைவர் ஒவ்வொருவரும் இராமனுடைய ஒரு அவயவத்தின் அழகு முழுமையையும் அனுபவிக்க முடியாத முழு கோமும் அதையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தனரென்று கூறியதை முதலியாரவர்கள் எடுத்துக்காட்டினார். அதற்கு ஒரு ஊர்வாயமான உதாரணத்தையும் கொடுத்தார்.

மலர்ப்போது, தேன் முதலிய, தாங்கள் அழிவதால் மற்றவர்களுக்கு ஒரு நிலை பெறாத இன்பத்தைக் கொடுக்கும் பொருள்

களைப்போலல்லாமல் சிதைவின் அழகு படிக்கப் படிக்க இன்பத்தரும் களிப்பைப் போன்றது என்று கம்பர் கூறியதை முதலியாரவர்கள் காட்டினர்.

இராமன் வனவாகுள் செய்யப் புறப்படுகிறான். தன் அன்னைபாடிய கௌசலியின் மனத்தை வருத்தாது அவள் விடையை இராமன் பெற்றதைக் கம்பர் மிகவும் திறமையாக எழுதியிருக்கின்றார். இவ்வரிய திறத்தை முதலியாரவர்கள், இராமனுடைய கூற்றினால் எங்களுக்கு மிகவும் கெட்டித்தனமாக விளக்கினார். “ஒரு கமொடு இன்றொரு ஏழு வருஷம் யான் முனிவர்களைநடு இருந்துவிட்டு வருகிறேன்” என்று வனவாசுந் தொப்பப்போகும் துக்க சம்பவத்தையும் இன்பமுள்ளதாக இராமன் கூறி விடை பெறுகிறான்.

பொருளைத் தழுவின ஒலிப்பையுடைய பாக்கள் எங்கிருந்தாலும் முதலியாரவர்களின் கண்ணுக்கு ஒலிக்கிருக்க முடியாது. இராமாயணத்தில் அத்தகைய பாக்கள் இருக்கின்றமையை முதலியாரவர்கள் திருப்புகழில் உதாரணங்களோடு நன்றாக விளக்கினார். பாதனும் பிராணிகளும் இராமனைத் தொடர்ந்த வந்தபோது இராமனோடு போர் செய்யவே அவனை வனத்துக்குத் தூத

திய இப்பாதகன் வருகிறுனென்று பிறழ்த்துணர்ந்த குதன் கர்வம் பொருக்கிய தோபத்தோடு பார்த்தாலும், இகனை வர்ணிக்கும் பாசாதத்தையே முதலியாரவர்கள் குறிப்பிட்டார். மேலும், பாதனும் குகனும் தழுவுதல் இழிமையென்று அங்கணம் பொருள் தராதபடி பிரித்துச் சொல்கிறவர்களுக்கு குகனை இராமர் தன் சகோதரன்போல் பாதித்தமையில் அது சரியான காரியமேயென்று முதலியார் காட்டினார்.

சுற்றில் கம்பர் தம்மை உதவிய சடையப் பள்ளனுக்கு கன்றியறிதலாக அவர் பேரை இடையிடையே இராமாயணத்தில் அமைத்திருப்பதை முதலியாரவர்கள் காட்டினார்.

இரு மணித்தியாலங்களுக்கு மேலாக ஒரே சிடியில் வருஷிததுக்கொண்டிருந்த கொண்டல் ஒய்ந்தது. இலக்கிய வெள்ளத்தில் யாவரும் நன்றாக களைந்து, தம்மை மறந்து இருந்தனர். முதலியாரவர்களின் இலக்கிய மழையில் தாம் வேறு முறைகளைப் போல நன்றாக களையவில்லை என்று நினைப்போர்க்கு ஒரு வார்த்தை. சில சமயங்களில் நன்றாக வருஷிப்பதும் சில சமயங்களில் மார்தரை ஏமாற்றுவதும் ‘கொண்டலின்’ இயற்கையல்லவா?

புரிசை, திரு. க. முருகேச முதலியாரவர்க்கு அளித்த வந்தன்பா

(By K. Aiyadurai, Jr. Inter Arts)

நேரிசை வேன்பா

எண்ணில் தலிவாணர் என்றும் மிறைத்திருக்கும் புண்ணியமே யறையும் பூவினிலே-நன்னிலவாய் வந்ததித்த கொண்டலை வந்தவுடன் எண்ணிமை சிந்தை மலர்ந்தோம் செழித்தது. [காம்ப]

நிலமண்டலவாரியப்பா

சத்தம் பொலியும் தாயகத் தனிலே சுந்தா மாகத் துலங்கு காவலரே! இத்திய தேய மீட்டிய தவந்தால் வந்ததித் தீரே வளம்பல மலர்ந்த புரிசை யென்னும் பொன்னிகர் பறியில் அரியமேயும் யொழிக்கு அம்பல யாக கல்ல முருகக் களிவாய்ப் பொலியாக டொல்லெருக் கொண்டல் சுந்தா தேனாய்! கா முஞ் செய்த கல்வினைப் பயனும்

தாமு மீண்டு களித்திருக் கின்றீர், எம்கல் தூரி யின்மமைக் காண நம்கல் ஓரி காட்டிய பயிலே முத்தம் டெனை முற்றாய்க் கழறு வத்தனை போர்க்கு மின்பட லீயும் பெருஞ்சொற் கொண்டல் தரும்பெய ரணிந்த பெருத்தகை ரீரே பெருத்தகை ரீரே! புலமைக் குருவாம் புண்ணிய ரென்பார் குலமதிற் பிறத்த குணபதி யென்பார் ஆடும் பாத்தையடக்கஞ் செய்து குடவர் தீரே தமிழெனுந் தாரை வம்மத் தியிலே யென்னும் வந்த உம்மு மறிவை யூட்டினி ரொங்கு ரீரொமக் காற்றும் கிரகிளி கன்றி கூரவே சிந்தை யன்னவோ மென்றும் வந்தனம் தத்தோம் வணக்கத் துடனே ள்த்தையே யேற்று என்மது களியும்.

FAREWELL J. C.

(Wickraman)

['விக்கிரமன்! என்று புனைகரமம் பூண்டு இதகரமம் 'இளஞாயி'ற்றிற்றுப் பல அரிய செய் யுக்களை 'இயற்றியுதவிய திரு. S. இரத்தினம் அவர்களின் கவி இயற்றும் திறமையை காம் மிகவும் மெச்சுகின்றோம். அவர் எம்மை விட்டுப் பிரிவதையிட்டு மனம் மிகக் கவலுகின்றோம். எனினும் அவர் அரசாங்கத்தில் உத்தியோகம் பெறவதைப்பற்றி மனம்மிக மகிழ்கின்றோம். ப-ரி.]

1. என்றினி வட்டுக் கோட்டைக்
விட்டதோர் இனக மென்ப
கின்றிடுங் கல்லூ ரிதன்
கிலத்தனை விளிந காண்பேம் |
மன்றினில் மடவா ரோடு
மைந்தரும் மகிழ்த்த பாடும்
மண்டப முடிவை யெப்போ
மன்றமுலக் காண்போ மம்மா!

2. கல்லியின் கரையோ யாண்டு
யில்லையென் றேதி னுலும்
செல்லியின் புத்த கங்கன்
செறித்தகான் சாலை தன்னின்
மைமற சுவர்க னேயல்
வாம்புத னென்னக் காண்டல்
ஐயம் வெளிதென் றேயா
எனறவனிய் வுலக மெல்லாம்.

3. என்முமென் "இடுக்கண்" தன்னை
யின்முகத் தொடு கேட்டு
என்முமே விடைப கர்த்து
கம்பிழை பொறுத்தார் தம்மின்
வென்றிடு முகத்தை யாமும்
விரும்பியெப் பொழுது காண்பேம்!
என்றியோ உய தற்கு
காவுமே யெழவில் லையால்.

அங்கும் இங்கும்

13-க் தேதி திங்கட்கிழமைமீலந்து அகில இலங்கை சைவ மகாநாட்டிற் சொற் பொழிவாற்றி யாழ்ப்பாணமென்றும் பிர சித்தி பெற்ற "பெருஞ்சொற் கொண்டல்" முருகேச முதலியார் "கம்பர்" என்னும் சிவபுத்தின் பெருஞ்சொற் கொண்டல் தன்மை அறவே விளக்கும் தன்மையை யுடைய ஓர் அரிய சொற்பொழிவாற்றி தமியு இலக்கியத்தின் இனிமையான ருசிகரத் தன்மையில் 'குண்டோதரத்தன்மை' பெய்தக் செய்தனர்.

உலகத்தினுள்ள பிராணிகளில் மிகச் சிறிய பிராணி ஓர் அங்குலத்தின் 2500-ல் ஒரு பங்கு சீனமாம். ('சமுக்கேசரி')

சென்ற 17-ம் திகதி சேவள்ளிக்கிழமை மாலை 4-30 மணிபளையில் கமது கல்லூரியின் தமிழியமாணிகளின் சிலர் ஒருங்கு சேர்க்கை, கல்லூரியில் தமிழ்த்தாயின் இனிய எழில் களை விரித்தி செய்தவற்றாக "தமிழ் அபி விருத்திக்கு உதகம்" என்னும் ஓர் சங்கத்தை

கிறுவிரிந்துகின்றனர். இச்சங்கம் தழைத் தோக்கக் கடவுள் கிருபை புரிவாராக

'மற்றிக்' சோகனியும் (January) அண் மையில் வருகிறதென்று மாணவர்கள் மிக வளக்கமரகப் படித்தனர். ஆனால் கேள்விப் பத்திரக்கலைக் கொண்டுவரும் கப்பல் இப் போதோ, பின்னையோ, எப்போதோ கரை யெறுகைய அல்லது சமுத்திரத்தினடியை சந்தைத்தான் தரிசுத்துவிட்டதோ வென்று ஐயுறுவு கொள்கின்றனர்.

மாணவர்களிற் சிலரின் பேச்சு, முச்சு, கனவு, ஆடல், பாடல் முதலிய சகலதும் ரசாயன சாஸ்திரம் வத்தின் முதலிய இவை களையொத்த பாடமாகவே யிருக்கின்றன.

கமது விடுதியில் ஓர் கிபுணர் 'கிறிக்' கெட் பூட்டலை' அணிசுது உதைபத்து (Football) விளையாடும் ஓர் புது முறை யைக் கண்டுபிடித்திருக்கின்றார். இத்தமுறை யைப்பற்றி அறிய விரும்புவோர் அவரை கேட்டுமாகாகக் கண்டு அறிந்தகொள்ளலாம்.

PRINTED AT THIRUMAKAL PRESS, CHUNNAKAM.